

DE DRIE MARIETJS

(Briefwechsel)

Blijspel in drie bedrijven

door

HANS GNANT

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DRIE MARIETJES - BRIEFWECHSEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS GNANT** en vertaler: **AN VAN KESSEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: Hans Gnant

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – **IBAN:** NL08INGB0000081356 **BIC:** INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Marie-Louise - grootmoeder en op de dag der gebeurtenissen haar vijftigste verjaardag vierend

Marie-José - haar dochter

Marie-Antoinet - haar kleindochter en, evenals haar moeder en grootmoeder, manloos

Coba - huishoudster, c.q. kokkin bij de dames de Munter, die voor een schier hopeloze taak staat

Jesper Kasperek - ontwikkelingshelfer in Afrika en penvriend van An, zoals Marie-Antoinet kortweg genoemd wordt

Van Binsbergen - zijn vakantie jaarlijks in Turkije genietend en vooral zeer verlegen, Gaston heet hij van voren

Izaak Teerling - komt via een huwelijksbemiddelingsbureau bij de drie Marietjes en valt daar, evenals de twee andere gasten, van de ene verbazing in de andere

Bloemist - die de aangename taak heeft enkele dames met zijn fleurige producten te verrassen

DECOR:

De drie bedrijven spelen alle in dezelfde ruimte en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links is de voordeur. Daar het spel geen grote speelruimte vraagt, zou men kunnen werken met een klein portaaltje, of klein gangetje, van bijvoorbeeld latwerk, zodat bezoekers niet direct met de deur in huis vallen. Maar dit is niet per se noodzakelijk. In de rechter korte kant een deur, die naar de verdere vertrekken van het huis voert. In de brede achterwand een open doorgang, die toegang geeft tot de keuken. In het ene geval wordt die aangegeven met doorgang, b.v. "roept in doorgang", in het andere geval met "op via midden" of "af via midden". Het vertrek is verder ingericht naar eigen keuze, als woonkamer op ietwat betere stand, met ergens, tegen de korte wand rechts, 'n bescheiden spiegel.

P.S. In de loop van het spel dienen een aantal boeketten beschikbaar te zijn; deze kunnen zo in papier gewikkeld zijn, dat de inhoud niet zichtbaar is, c.q. uit onkruid kan bestaan; zijn er echter boeketten voorhanden, die na afloop aan de acteurs en actrices worden uitgereikt, dan kunnen deze als zodanig dienst doen en hoeven de boeketten ook niet helemaal verpakt te zijn, hetgeen natuurlijk vriendelijker overkomt; één boeket dient aan het einde van het spel wel helemaal uitgepakt te worden; dit is dubbel zo groot als de andere, maar kan desnoods uit kunstbloemen bestaan.

EERSTE BEDRIJF

LOUISE: *(op van rechts, roept in doorgang)* Coba! *(na korte pauze, met meer volume)* Coba!

COBA: *(gehaast op via midden)* Had u geroepen, mevrouw?

LOUISE: *(ironisch)* Ben je mal, alleen m'n stembanden uitgeprobeerd.

COBA: *(wil weer af)* Ach zo, ik dacht ook al. Kan ik gelukkig weer gaan.

LOUISE: *(geprikkeld)* Daar heeft niemand iets van gezegd!

COBA: Geen probleem. Blijf ik toch gewoon. Ofschoon ik in feite geen minuut te verliezen heb. En ik wil hopen, dat u dat ook beseft.

LOUISE: *(gemelijk)* Dat besef ik ten volle. Maar ik ben zo vrij geweest ervan uit te gaan, dat je mogelijk nog een minuutje zou overhebben, om mij te vertellen, hoever je bent met de voorbereidingen voor het eten.

COBA: Licht er maar aan welk u bedoelt.

LOUISE: Coba, alsjeblieft! Hang nu niet met opzet de onnozelaarster uit! Dat voor m'n verjaardag natuurlijk!

COBA: Mag ik er u dan even op attent maken, dat het in dit geval niet zomaar één eten betreft, maar dat het om drie compleet verschillende maaltijden gaat!

LOUISE: Zeer juist. We zijn ook immers met z'n drieën aan tafel. En eh, mag ik aannemen, dat je zoveel mogelijk met ieders wensen rekening hebt gehouden?

COBA: Precies zoals u het bevolen hebt. U krijgt gevulde kalkoen, uw dochter José gemarineerde kalfsoester en uw kleindochter An beekforel.

LOUISE: En van alles dubbele porties?

COBA: Alles dubbel, ja. Al vraag ik me af, wat dergelijke verspilling voor nut heeft.

LOUISE: Laat dat nu maar mijn zorg zijn!

COBA: Bovendien is 't mij een raadsel, hoe ik dat allemaal gelijktijdig op tafel moet krijgen.

LOUISE: Als men er zich van tevoren voldoende op geprepareerd

heeft, mag dat toch geen enkel probleem opleveren.

COBA: (*verwijtend*) O nee? En hoe moet dat dan met de rest? U wilt aardappelkroketten, uw dochter rijst en An heeft haar zinnen op Parijse aardappeltjes gezet!

LOUISE: Nou en? Iedereen heeft zo z'n eigen smaak! En in alledrie de gevallen past het een toch perfect bij het ander!

COBA: (*geërgerd*) En de salade's dan? U moet 'n gemengde hebben, uw dochter eist er een op andijviebasis en de kleindochter belijft alleen maar komkommers in azijn-mayonaisedressing!

LOUISE: Kom kom, Coba, niet kinderachtig gaan worden. Een goede kokkin moet alles kunnen!

COBA: (*verachtelijk*) Van "kunnen" is hier absoluut geen sprake! Maar ik heb nog niet eens genoeg serviesgoed om alles naar behoren te kunnen opdienen! (*af via midden*) We zijn hier verdorie toch niet in 't Hilton!

LOUISE: (*haar naroepend*) En vergeet alsjeblieft het nagerecht niet! Ik wil chocoladepudding met vanillesaus, José moet 'n kaasplankje en An...

COBA: (*terugkomend*) ...frambozenijs met slagroom! Ik zal 't niet weten! (*kwaad*) Maar de soep is voor alledrie hetzelfde, als u dat maar weet!

LOUISE: Voor mijn part, geen probleem! Als je er dan tenminste maar voor zorgt, dat er voor mij aspergesoep is, voor José heldere bouillon en voor An champignonsoep met mergballetjes.

COBA: (*verachtelijk*) 'n Emmer snert zou 't net zo goed gedaan hebben!

LOUISE: O nee, zeer beslist niet! 'n Mens viert maar eenmaal in z'n leven de vijftig en het bereiken van een dergelijke mijlpaal moet naar behoren en met cachet gevierd worden!

COBA: (*sussend toegevend*) Ja ja, weet ik ook wel. (*vertrouwelijk*) Maar eh, nu we het er toch net over hebben: u bent dus vijftig, maar hoe oud is An dan eigenlijk?

LOUISE: Die loopt zo stilaan tegen de twintig. Hoezo?

COBA: (*nadenkend*) Alsjeblieft zeg! Dan hebt u ook niets laten aanbranden! 'n Grootmoeder van vijftig, kleindochter van tegen de twintig en daar tussenin nog 'n dochter! Ieder voor zich nog zeer jong!

LOUISE: José en An zijn kinderen der liefde en die worden alleen maar in de jonge jaren gemaakt.

COBA: Ach zo. En de kinderen die men later krijgt?

LOUISE: Dat zijn ofwel resultaten van echtelijke verplichtingen, of verkeersongevallen.

COBA: En eh, vaders waren, na het een en ander op stapel gezet te hebben, aansluitend niet meer nodig?

LOUISE: Dat gaat je enerzijds weliswaar niets aan, maar anderzijds heb ik ook nooit onder stoelen of banken gestoken, dat ik en mijn dochter ook best zonder vaders kunnen.

COBA: (*ironisch*) Vanuit biologisch standpunt bekeken is dat natuurlijk een kwestie van smaak, maar financieel economisch gezien, lijkt 't me toch verkieslijker met man!

LOUISE: (*verachtelijk*) Mannen! Als ze zich in de laboratoria 'n beetje willen haasten, hebben we ze binnenkort helemaal niet meer nodig! Houden we onze soort in stand met 'n reageerbuis!

COBA: (*onder het afgaan, in zichzelf*) Zal wel, maar de ouderwetse manier vond ik tot nu toe ook best wel aardig.

LOUISE: (*in zichzelf*) Dat nieuwsgierig Aagje vraagt erom zo af en toe op het verkeerde been gezet te worden, hihhi. (*staat voor de spiegel iets aan haar kapsel te doen*) Ze moest eens weten waarom er dubbele porties dienen te zijn... Maar mijn speciale gast zal toch keuze moeten kunnen maken, hihhi.

JOSÉ: (*op via links, op Louise toe, geeft haar 'n vluchtig kusje*) Hoi mam!

LOUISE: (*verwonderd*) Je bent er al?

JOSÉ: Ben vandaag wat vroeger weggegaan van kantoor. Kan ik hier nog 'n handje toesteken. En eh, is An d'r nog niet?

LOUISE: Zal d'r wel zo aankomen, denk ik.

JOSÉ: Dan moet ik je, voordat ze er is, nog vlug wat verklappen.

LOUISE: Oei oei. Moet je soms 'n kind krijgen?

JOSÉ: (*ontzet*) Mam, alsjeblijft zeg!

LOUISE: Nou ja, te oud ben je er immers nog niet voor.

JOSÉ: Ik heb aan An meer dan genoeg! En je denkt toch zeker niet, dat ik me nog 'n kind ga aanschaffen, alleen omdat ik er nog niet te oud voor ben!

LOUISE: (*flegmatisch*) Voor mij hoeft het heus niet hoor. Maar van welk ander interessant nieuws wil je me dan kond doen?

JOSÉ: We gaan vandaag, bij gelegenheid van je verjaardagsfeest, visite krijgen!

LOUISE: 'n Nieuwe relatie soms?

JOSÉ: Welnee, geen visite voor mij!

LOUISE: Voor wie dan wel?

JOSÉ: Luister. An heeft toch 'n correspondentievriend, weet je wel. Een ontwikkelingshelfer in Afrika. En die heb ik uitgenodigd als verrassing voor haar.

LOUISE: (*vrolijk*) Een onverwachte tafelgenoot dus! Zo zo. Maar hoe ken jij die dan?

JOSÉ: Helemaal niet, hoe zou ik? Heb enkel z'n adres. En ook An kent 'm alleen maar uit haar correspondentie.

LOUISE: Ga weg! Dan weet zij dus net zo min hoe die knaap eruit ziet?

JOSÉ: Precies!

LOUISE: Nou ja, het leven is vol verrassingen. (*roept in doorgang*) Coba! (*tot José*) Zal er in elk geval nog 'n vierde couvert op tafel moeten komen.

COBA: (*op via midden*) U had geroepen, mevrouw? (*tot José*) Hallo, mevrouw José. (*José maakt groetende handbeweging*)

LOUISE: Ja Coba, we krijgen visite en derhalve moet je voor vier personen dekken.

COBA: (*opgewonden*) En soms nog 'n vierde variatie van uitbundig tafelen opdienen?

JOSÉ: Niet nodig. De visite die wij verwachten...

COBA: (*onderbrekend*) Mannetje of vrouwtje?

LOUISE: Mannetje.

COBA: Nou ja, die reageerbuis kan gerust meedoen, want er is immers van alles meer dan genoeg.

JOSÉ: (*kijkt haar aan als 'n botsauto*) Reageerbuis?

LOUISE: (*ongeduldig tot Coba*) Je moet in elk geval voor 'n vierde couvert zorgen.

COBA: (*onder het afgaan, in zichzelf*) Ik blijf erbij: 'n emmer snert was

gemakkelijker geweest.

JOSÉ: Zeg mam, wat bedoelde ze nou met...

AN: *(op van links, naar Louise toe, kusje)* Hoi oma! *(op José toe, kusje)* Hallo mam!

JOSÉ: Ik vroeg me al af waar je bleef.

LOUISE: *(wil af via midden)* Zo, en nu zal ikzelf maar eens 'n kijkje in de keuken gaan nemen. Ben bang, dat 't voor Coba alleen misschien 'n beetje veel is.

AN: *(haar tegenhoudend)* Maar oma, dat kan mam toch net zo goed!

JOSÉ: *(verwonderd)* Hoezo ik?

AN: *(vrolijk)* Omdat oma vandaag 't feestvarken is en jij bovendien van ons drieën de beste smaak hebt!

JOSÉ: *(enigszins gevleid af via midden)* Nou ja, als m'n eigen dochter dat zegt...

LOUISE: Zo, ben ik eens benieuwd wat jij op de lever hebt.

AN: *(verrast)* U weet er al van?

LOUISE: *(vrolijk)* Nog niet, maar als jij je moeder naar de keuken stuurt, heb je me beslist iets te vertellen wat zij niet mag horen.

AN: Precies. *(vertrouwelijk)* Luister oma. Ik heb voor vandaag iemand uitgenodigd.

LOUISE: *(verrast)* Wat heb je?

AN: *(bedeesd)* Ik hoop, dat u het niet erg vindt?

LOUISE: Maar nee kind, hoe meer zielen, hoe meer vreugd. Ik verheug me er zelfs op met je vriendje kennis te kunnen maken.

AN: Vriendje? Maar nee oma, het is iemand voor mam!

LOUISE: *(verwonderd)* Voor mam? Hoe kom je nu dáárbij?

AN: Toevallig!

LOUISE: Kan ik me "toevallig" niets bij voorstellen. Dus laat maar eens horen wat je in elkaar hebt gestoken.

AN: Wij waren voorbij zomer toch op vakantie in Turkije, weet u nog?

LOUISE: *(opgewonden)* 'n Turk?

AN: Maar nee toch, oma! Luister. Toen ik na afloop hier m'n badtas begon uit te mesten, vond ik daarin een brief van 'n medevakantieganger, een Belg. Daarin schreef hij me, dat hij twee weken lang

naast mam en mij op hetzelfde strand lag. Hij had echter niet de moed kunnen opbrengen toenadering tot ons te zoeken. Maar wel had hij in het hotel naar ons geïnformeerd en daar ontdekt, dat mam geen man en ik geen vader heb. Daarna heeft hij die brief in mijn badtas gesmokkeld, waarin hij mij verzocht, of ik het een en ander niet zo kon arrangeren, dat hij ons mocht komen bezoeken.

LOUISE: (*hoofdschuddend*) Niet te geloven! Ligt twee weken naast mensen, die hem interesseren en durft geen pap tegen ze te zeggen! (*smalend*) Lijkt me een echte lefgozer te zijn!

AN: Nou ja, daarna heb ik meneer van Binsbergen geschreven, dat het een gelegenheid bij uitstek zou zijn ons allemaal te leren kennen, als hij bij gelegenheid van uw verjaardag zou komen.

LOUISE: (*honend*) En wat, als hij niet naar het station durft?

AN: Hij komt met het vliegtuig.

LOUISE: Aha, dan heeft hij dus toch nog wel 'n beetje courage.

AN: Ja ja, maar achteraf heb ik niettemin wel zo m'n bedenkingen, want stel, dat hij mam absoluut niet bevalt?

LOUISE: Dat is koffiedik kijken. Laat 'm eerst maar eens komen en dan zien we wel verder. Je kunt er nu toch niets meer aan veranderen.

AN: (*bedeesd*) Nee. En het ergste is nog, dat we hem nu ook nog elk moment kunnen verwachten. Ik krijg er gewoon hartkloppingen van!

LOUISE: Te laat, jongedame! Gedane zaken nemen geen keer! (*af via midden*) Maar nu moet ik Coba wel eerst gaan vertellen, dat er dus nóg een couvert moet bijkomen.

AN: (*benauwd, in zichzelf*) Zal me benieuwen hoe onze geheimzinnige strandspion eruitziet... Was ik er maar nooit aan begonnen. Als 't fout gaat, krijg ik ze van mam ongenadig op m'n...

JOSÉ: (*op via midden, samenzweerderig*) An, ik moet vlug even met je praten!

AN: (*ongerust*) Is er iets mam?

JOSÉ: Ja, mag je wel zeggen. Luister. Ik heb voor het feest van vandaag iemand uitgenodigd!

AN: (*onthutst*) Jij hebt... (*slikt eens, angstig*) En wie dan?

JOSÉ: Iemand voor oma. Ik sta al enige tijd in verbinding met een huwelijksbemiddelingsbureau!

AN: (*perplex*) Gossie! En waarom eigenlijk? Ik bedoel, heeft ze dan al eens tot uiting gebracht, dat ze wil trouwen?

JOSÉ: Dat zou oma toch nooit doen! Maar we moeten proberen haar onder dak te krijgen. Weet je, met ons twee erbij, heeft ze hier tot nu toe genoeg omhanden gehad. Maar nu...

AN: (*verrast*) Mam, je bent toch zeker niet van plan zelf te gaan trouwen?

JOSÉ: Och, waarom niet? Stel, dat ik eens 'n geschikt iemand in 't vizier zou krijgen... Kijk An, zolang je op mij was aangewezen, wilde ik je niet met 'n vader opzadelen. Maar op dit moment, nu je het schooltijdperk achter je hebt en zo te zeggen rijp bent voor kantoor, of iets anders... Jawel. Als ik in de kwaliteit van alleenstaande moeder een geschikte partner zou kunnen vinden... (*grinnikend*) voordat je me vandaag of morgen mogelijk ook nog tot alleenstaande oma maakt...

AN: (*angstig*) En eh, heb je soms al iemand op het oog?

JOSÉ: (*vrolijk*) Maar nee kind, zo'n haast heeft het nu ook weer niet.

AN: (*opgelucht*) Gelukkig!

JOSÉ: (*verwonderd*) Hoezo gelukkig? Ben je 't er soms niet mee eens?

AN: (*vlug*) Maar zeker mam! Jawel! Maar ik zei gelukkig, omdat eh... o ja, omdat eerst dat met oma geregeld moet worden, nietwaar. En eh, hoe moet dat dan in z'n werk gaan?

JOSÉ: Ik zal de persoon, die, onder het codewoord "rijp geluk", te kennen heeft gegeven zich voor iemand als oma te interesseren, hier voorstellen als een nieuwe kennis, die we hebben ontmoet tijdens onze laatste vakantie in Turkije.

AN: (*onthutst*) Als iemand die we...

JOSÉ: Jazeker! Waarom niet? (*grinnikend*) Hij is weduwnaar en heeft een autobusonderneming.

AN: Niet eens zo'n slechte partij! (*opeens*) Maar wat, als oma geen interesse heeft in dat "rijp geluk"? Stel dat de weduwnaar, inclusief z'n autobusonderneming, haar niet bevalt?

JOSÉ: Geen enkel probleem toch! Dan zal hij beslist geen tweede uitnodiging krijgen! Einde verhaal!

AN: (*meer in zichzelf, ongelovig*) Oma met 'n man!

JOSÉ: (*vrolijk*) Waarom niet? Is toch heel normaal zeker!

AN: (*peinzend*) De ene verrassing jaagt de andere.

JOSÉ: (*alert*) Hoe bedoel je?

AN: Eh, zomaar. Ik wilde eigenlijk zeggen: het leven hangt aan elkaar van verrassingen.

JOSÉ: Och zo. Ja ja, dat klopt inderdaad. (*af via midden*) Maar nu moet ik Coba wel even vertellen, dat er nog 'n couvert bij moet.

AN: (*peinzend in zichzelf, beetje tijd rekken*) Dat gaat hier vandaag zo'n beetje de zoete inval worden... Dan had ik m'n correspondentievriend uit Kenya warempel ook nog wel kunnen vragen.

LOUISE: (*op via midden*) Zeg An, schoot me net te binnen: waaraan kunnen we jouw dappere Belg eigenlijk herkennen?

AN: Geen idee. Maar het zal toch zeker geen probleem zijn, iemands nationaliteit vast te stellen.

LOUISE: Laten we het hopen. En hoe breng ik dat Coba aan d'r verstand?

AN: (*vrolijk af via midden*) Zal u best wel lukken. Dat weet ik zeker!

LOUISE: (*in zichzelf, ironisch*) O ja, oma kan alles. Ik hoef Coba alleen maar te vertellen, hoe de door moeder en dochter voor elkaar uitgenodigde personen eruitzien! (*hoofdschuddend*) Makkelijk zat! (*roept in doorgang*) Coba! En dat, terwijl ik ze zelf niet ken! Hoe krijgen ze 't voor elkaar! En nu zal ik met de aankondiging van m'n eigen speciale gast nog maar even wachten, anders krijgt Coba 't helemáál op d'r...

COBA: (*op via midden*) U had geroepen mevrouw?

LOUISE: (*ironisch*) Nee. Heb alleen even willen uitproberen of je nog goed hoort.

COBA: (*wil weer af*) Ach zo, ik dacht ook al. Kan ik gelukkig weer gaan.

LOUISE: (*geprikkelde*) Blijf alsjeblieft! Ik moet je wat uitleggen!

COBA: (*agressief*) Nog meer extravagante menuwensen soms?

LOUISE: Nee nee, het gaat om heel iets anders! Luister. Er komen vandaag twee verschillende mannelijke bezoekers en jij moet zien uit te vinden wie wie is.

COBA: Ho ho, wacht even! Ben ik soms Jessica Fletcher of miss Marple?

LOUISE: Och kom, zo erg is het nu ook weer niet. Het zijn uiteindelijk

geen criminelen! De een is ontwikkelingshelfer in Afrika en...

COBA: (*onderbrekend*) Een neger?

LOUISE: Welnee! Die man werkt alleen in Afrika.

COBA: Als missionaris?

LOUISE: Zoiets ongeveer.

COBA: Hoef ik dus alleen maar te kijken of hij 'n habijt draagt.

LOUISE: (*hoofdschuddend*) Nee, draagt hij niet! En maak t nou niet zo moeilijk. Je hoeft 'm alleen maar te vragen wie je mag aandienen. Moet hij je sowieso vertellen wie hij is!

COBA: (*verwonderd*) Dat is alles? Makkelijk zat! En eh, die andere meneer?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto